

[Finansministeren.]

til Udgift for Beskæftigelsesfonden, ca. 1 Mill. Kr. paa Udgifterne ved Tilsynet med private Brunkulslejer, idet Afgifterne til Statskassen har indbragt 1,5 Mill. Kr., ca. 300 000 Kr. paa Udgifter til Vedligeholdelse og Drift af et Sidespor til Brunkulslejerne i Ejstrup, idet Afgiften fra Brunkulsproducenterne har indbragt 340 000 Kr., og ca. 200 000 Kr. paa Tilvejebringelse af Spor anlæg til Brunkulslejer.

Indenrigsministeriets Budget udviser en Merudgift paa 71,6 Mill. Kr., hvoraf som anført alene 57 Mill. Kr. vedrører Statens civile Luftværn, hvis Udgifter paa Finanslovanordningen er budgetteret til 20,9 Mill. Kr., saaledes at Luftværnets samlede Udgifter i Finansaaret 1944—45 paaregnes at blive 77,9 Mill. Kr. Hovedparten af Merudgiften paa Luftværnets Budget falder paa Opførelse af cementerede Dækningsgrave, hvilken Udgift paa Forslaget er opført med 45 Mill. Kr., hvortil kommer en Udgift paa 4,3 Mill. Kr. til Murgennembrydning, Afstivning af private Tilflugtsrum og Refusion til Kommuner af disses Udgifter til Luftbeskyttelsesforanstaltninger.

De øvrige Merudgifter paa Indenrigsministeriets Budget fordeles sig paa følgende Hovedposter: Forvaltningen af de kongelige Bygninger ca. 900 000 Kr., Foranstaltninger i Henhold til Epidemiloven 1,3 Mill. Kr., Serumintituttet 1,2 Mill. Kr., Tilskud til Driften af den neurologiske og neurokirurgiske Afdeling paa Aarhus Kommunehospital godt 800 000 Kr., Tilskud til Uddeling af Vitaminol 1,2 Mill. Kr., Udgifter vedrørende Behandlingen af veneriske Sygdomme 725 000 Kr., Udgifter ved Indretning og Drift af midlertidige Karantænestationer godt 300 000 Kr., Statens Sindssygehospitalet 4,6 Mill. Kr., Tuberkulosebekæmpelsen 1,1 Mill. Kr. og Finsenintituttet ca. 400 000 Kr.

Da der paa dette Budget paa Finanslovanordningen er opført et samlet Beløb af 68,3 Mill. Kr., maa de samlede Udgifter i Finansaaret 1944—45 herefter paaregnes at blive 139,9 Mill. Kr.

Paa Socialministeriets Budget er opført en Merudgift paa 80,6 Mill. Kr., hvilket i Forbindelse med det paa Finanslovanordningen budgetterede Beløb af 242,4 Mill. Kr. giver en samlet budgetteret Udgift for Finansaaret 1944—45 paa 323 Mill. Kr.

Som tidligere nævnt er der paa dette Budget opført Udgifter vedrørende internerede m. v. med 30 Mill. Kr. og Udgifter til Støtte for Modstandsbevægelsen m. v. med 12 Mill. Kr.

Om disse sidst nævnte 12 Mill. Kr. vil jeg gerne gøre nogle særlige Bemærkninger.

For at hele dette Spørgsmaal kan blive set i sin rigtige Sammenhæng, er jeg nødt til at gaa lidt tilbage i Tiden. Allerede da Kommunisterne efter Tysklands Angreb paa Rusland var blevet interneret her i Landet, tog Regeringen det Standpunkt, at de interneredes Paarørende burde hjælpes paa anstændig Vis, og for ikke at tilvejebringe en ny Lovhjemmel for Udbetaling af Understøttelser i Tilfælde som de omhandlede, der naturligvis var af ekstraordinær Karakter, besluttede man sig til at anvende Forsorgslovens § 281 og overlade den nærmere Administration til Socialministeriet. Efter den nævnte Bestemmelse i Forsorgsloven kunde der ydes Hjælp til Fortsættelse af Lejemaal af Lejlighed eller Butik, til Afdrag paa Gæld stiftet til Erhvervelse af Genstande, anskaffet til Husførelsen eller til erhvervsmæssigt Brug. Hjælpen blev betragtet som Særhjælp, og i det hele blev Bestemmelsen paa dette Felt administreret saaledes, at de Familier, der var blevet ramt ved Forsørgerens Internering, i økonomisk Henseende kunde fortsætte deres vante Tilværelse.

Med 29. August og de i Forbindelse dermed staaende Arrestationer og Interneringer i Horserød rejste der sig for Socialministeriet straks Spørgsmaalet om en udvidet Anvendelse af § 281 og i det hele Spørgsmaalet om Hjælp til dem, der i den kommende Tid vilde blive ramt af Tyskernes Voldsmetoder. Socialministeriet anlagde med Tilslutning fra politisk Side straks den Linie, at alt, hvad der kunde udbetales gennem offentlige Kontorer, ogsaa skulde udbetales paa denne Maade, og jeg tror ogsaa, at denne Linie er fulgt — jeg tør næsten sige til Bristepunktet.

Paa den anden Side maatte det stille sig ret tvivlsomt for Administrationen, hvor længe man kunde faa Lejlighed til at udbetale Hjælp over de offentlige Kasser, og det, man navnlig var bekymret for i den første Periode efter 29. August, var, at der paa samme Maade som i Norge skulde ske Arrestation eller Deportation af forskellige Grupper i Befolkningen, samtidig med at man frygtede et Forbud mod, at offentlige Organer og private ydede Hjælp til de ramte Familier. Man arbejdede derfor i Administrationen med at frigøre Midler af Statskassen, som kunde danne en Slags Reservekapital, der var anvendelig, for saa vidt Tyskerne skulde forhindre Udbetaling af Hjælp direkte fra det offentlige ad de sædvanlige Kanaler til interneredes Paarørende,